

πιστεύει εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν τύχην· τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπίστευσεν εἰς τὸ Τεμπελχῶφ. Ἐνόμισεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ διάταγμα τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως ὑπεγράφη ἐπὶ ῥωσικοῦ χρώματος, ἡ πίστις ἀπῆτει καὶ ὁ Βασιλικὸς λόγος νὰ εἶναι ῥωσικοῦ χρώματος.

Ἄλλ' εἰς τοὺς ἀναδεύοντας αὐτὰ τὰ χρώματα ὁ λαὸς τὸ πολὺ πολὺ ἐκφωνεῖ ὑψηλὸς ἐν τῷ χασμῇματι αὐτοῦ :

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Καλιθάν.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἄμα γνωσθέντος ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀκόμη ὅτι τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἔμελλε νὰ κηρύξῃ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς διὰ Β. λόγου ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐτοιμασίαι, διὰ τὴν ἑκτακτον ταύτην περίπτωσιν. Διότι εἰς τὸ μικρὸν Κράτος τῆς Ἑλλάδος σπανίως ἀποφασίζει ὁ Βασιλεὺς νὰ δεχθῇ εἰς τὸ βασιλικὸν τοῦ στόμα λόγους τοῦ ὑπουργείου του. Πρώτην φορὰν τὸν ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ νεοπαγοῦς τότε βήματος τῆς βουλῆς κατὰ τὰ 1875. Ἐκτοτε παρῆλθον ἔτη καὶ μόλις πέρυσι πάλιν ἐπανηκούσαμεν τὸν βασιλεῖα κηρύσσοντα τὴν ἑναρξιν τῆς Α' συνόδου τῆς Η' βουλευτικῆς περιόδου. Τώρα πάλιν ὁ κ. Τρικούπης κατῴρωσε νὰ κηρυχθῇ διὰ Βασιλικοῦ στόματος ἡ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου.

Πολλὰ ἐκυκλοφόρουν κατ' αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν περιέργων ἀθηναϊκῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ λαλήσῃ δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἄλλοι ὅτι δι' ἐκεῖνον, καὶ ἄλλοι ὅτι θὰ λαλήσῃ καὶ μάλιστα λίαν πρωτοτύπως, χωρὶς νὰ περιέχωνται πλέον αἱ τυπικαὶ καὶ ἑκκωριασμέναι ἐκεῖναι φράσεις, αἵτινες ἐχρησίμευσον μόνον εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι τὰς Ζηνοπουλιακὰς ἀπαντήσεις. Ἡμεῖς, νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, μέχρι τῆς χθὲς ἐδυσπιστοῦμεν καὶ ὡς λόγον διεδίδομεν τὸ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀποφεύγει νὰ λαλήσῃ, διότι κατὰ τὴν συνθήειάν της ἡ βουλή θὰ δαπανήσῃ μετὰ ταῦτα 28 συνεδριάσεις διὰ τὴν ἀπάντησιν, ὡς ἐγένετο πέρυσι. . .

* *

*

Ἐν τούτοις αἱ ἐτοιμασίαι προώδευον. Καὶ ἔβλεpes τὴν νύκτα τῆς τετάρτης τοὺς κλητῆρας τῆς βουλῆς διακοσμοῦντας διὰ μυρσινῶν καὶ ῥόδων τὰ ἀρχαῖα προπύλαια τοῦ βουλευτηρίου. Ἐὰν δὲ ἦσουν καὶ ἄνθρωπος τῶν Σαλονικῶν θὰ ἦκουε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν τὰς κυρίας νὰ διαλέγωνται περὶ τουαλέτας κατὰ πρῶτον καὶ περὶ εἰσιτηρίων ἀκολούθως. Τὴν 9 δ' ὥραν τῆς πρωῆς τῆς χθὲς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ ἐθεάθησαν παρατεταγμένα ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦ βουλευτηρίου ὁδοῦ Σταδίου.

Ἦρχισαν δὲ νὰ συνέρχωνται οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι, οἱ μὲν ἐποχούμενοι, οἱ δὲ καὶ πεζῇ· τὸ πλῆθος ἀθροισθὲν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ βουλευτηρίου ἔκαμνε διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν συνερχομένων, χαρακτηρίζον τοὺς μὲν φυσικῶς φαιδρούς ὡς ἀντιπολιτευομένους, τοὺς δὲ ὑπώχρους καὶ προσποιημένως μειδιώντας ὡς ὑπουργικούς. Ὅταν ὁμοῦς διήρχετο ὁ κάτωχρος Δημητρακάκης, οἱ παρατηρηταὶ ἐσυγχύθησαν μὴ γνωρίζοντες ποῦ νὰ τὸν κατατάξωσι, διότι ἡ μορφή του δὲν ἐσημείωνε τίποτε. Εἰσῆρχετο ὡς νὰ ἐπι-

στευεν ὅτι θὰ εὕρῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ κατὶ τι, τὸ ὁποῖον ἔχασε καὶ τὸ ὁποῖον ἀμφέβαλλεν ἂν θὰ τὸ εὕρισκεν ἀλλαχοῦ.

* *

*

Ἡ ὥρα εἶνε 10 καὶ ἄρχεται ὁ ἀγίασμός. Αἱ θύραι τῶν ἱεροατηρίων ἀνοίγονται καὶ εἰσερχόμεθα. Ἄλλ' ὅποια ἐκπληξίς ὅτε εὐρέθημεν περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων καλλονῶν τῶν Ἀθηνῶν. Τίς θὰ ἐπίστευεν ὅτι τὸ παρὰδοξον θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του παρουσιάσθησαν αἱ πλέον παράδολοι μορφαὶ ἔμελλε νὰ καταστῇ τὸ κομψότατον τῶν θεωρείων διὰ τῆς παραστάσεως ἐν αὐτῷ τῶν ὠραιότερων ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου. Ἐλάβομεν τέλος θέσιν ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἰπόκτησιν τοιούτων συναδέλφων καὶ διὰ μέσου πτερῶν καὶ τριχάπτων προσεπαθοῦμεν νὰ ῥίψωμεν βλέμμα εἰς ὅλην τὴν αἰθουσαν καὶ τὰ θεωρεῖα. Καὶ ἐνῶ ἐτελεῖτο ὁ ἀγίασμός ἡμεῖς ἐβλέπομεν. Δέκα μεγάλα θεωρεῖα περίξ πλήρη κυριῶν καὶ δεσποινίδων· οὐδέποτε τοιαύτην συγκέντρωσιν ἐνθυμούμεθα. Ὡμοιάζον μακρόθεν τὰ ἀντικρινὰ μας θεωρεῖα πρὸς jardinières, ἐν αἷς ὡς γλάστραι ποικιλανθεῖς ἡριθμοῦντο τόσαι βαρύτεροι κεφαλαὶ ταινιωμένοι ἀλαζονικώτατα.

— Πολλὰ κυρίαὶ ἐφέτος, παρατηρεῖ τις.

— Πραγματικῶς, ἀπαντᾷ ἄλλος. Ἐπειδὴ τὸ ἄρρεν φύλον τῶν θεωρείων ἀπουσιάζει εἰς τὴν ἐπιστρατείαν, κατέλαβε τὴν θέσιν του τὸ ὠραῖον φύλον οὐδόλως ἐλαττούμενον τοῦ ἄρρενος ὡς πρὸς τὰς περὶ πολιτικῆς δοξασίας.

— Ἀὖς νὰ ἔρχωνται ἔτσι εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις;

— Ἐτσι φαίνεται.

— Ἀ! εἶνε ὠραῖον νὰ κρατῇ κανεῖς σημειώσεις περικυκλούμενος ὑπὸ τοιούτων συντρόφων.

— Κ' ἐνῶ ἐν τῷ θορύβῳ θὰ λησμονῇς καμμίαν λέξιν διὰ τὴν περιγραφὴν σου, τί ὠραῖον θὰ στρέφῃς ὀπισθὲν σου καὶ νὰ συναντᾷς τὴν λέξιν ἐκείνην ἐπὶ ἐνὸς μαύρου βλέμματος, ἢ ἐπὶ ἐνὸς ἐρυθρομέλανος πτεροῦ φερομένην.

— Ἐὰν εἶνε ἰδέα τοῦ κ. Φιλήμονος τοῦτο, συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ τὴν τελευταίαν ἰδέαν τῆς τελευταίας ἐφορείας του.

* *

*

Ἐ, εἰς τὴν θέσιν μας. Εἵμεθα πολιτικοὶ σήμερον καὶ ὅχι γραφεῖς θεατρικῶν δελτίων. Εἰς τὴν θέσιν μας λοιπόν. Εἵμεθα εἰς τὴν βουλὴν καὶ ὅχι εἰς τὸ θέατρον. Κυρίαί, παραμερίσατε ὀλίγον διὰ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα οὔτε τὴν ὑπαρξίν σας. Δεσποινίδες ξανθαὶ καὶ μελαγχροιναί, μὴ βλέπετε τὴν γραφίδα μου διὰ νὰ μὴ παραστρατήσῃ ἐλκυσθεῖσα ἀπὸ τὸ μαγνητίζον βλέμμα σας. Ἴδου λοιπόν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν στολῇ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς φέρει τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἀνωτέρω βλέπει τις ἐν τῇ θέσει του τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως φέροντα τὴν κυανῇν ταινίαν τῆς Ἑλλάδος. Τί καταπληκτικὴ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀρχηγῶν. Ὁ μὲν βαρὺς τὸ βλέμμα καὶ τὸ πάτημα λάμπει ἐν μέσῳ τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίων ὡς ἐκτοξεύει ἡ αἵματηρὰ ταινία του. Νομίζει τις ὅτι τὴν πολιτικὴν του ὅλην, πολιτικὴν θετικῆς ἐνεργείας, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. Ὁ ἕτερος γλυκὺς καὶ γαλήνιος ὡς ἡ κυανὴ ταινία του, ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ γλαυκοῦ τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ, σοὶ προλέγει διὰ τῶν παντοειδῶν μειδιαμάτων τὴν ἀστασίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**. Μήπως δὲν εἶνε πάντοτε γλαυκὸς καὶ ὁ ἄσματος τῆς Ἑλλάδος οὐρανός; Ὁ κ. Ῥοντήρης τοῦ ἔχει κολληθῇ βδελλοειδῶς, ἀλλ' οὗτος ἐνῶ δμῖλει βλέπει κύκλω πᾶσαν τὴν αἰθουσαν καὶ μοιράζει μειδιάματα εἰς ὅλους. Στιγμὴν τινα συνητηθῇ τὸ βλέμμα του

μέ το του κ. Τρικούπη και τότε είδες αἰφνιδιαία μετατροπὴν καὶ τῶν δύο προσώπων. Ὁ μὲν ἔλεγε : « Ἄν σου βαστοῦσε ἂς μὴ μᾶς συνεκάλες. » Ὁ δὲ ἀπάντησεν : « Ἄν σου βαστᾷ ῥίψόν με. »

* *

Καταλείπομεν τώρα τοὺς δύο ἀρχηγούς καὶ μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα πρόσωπα.

Νὰ ὁ κ. Μεσσηνέζης, ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτής. Κατέχει θέσιν ἐν τῇ ἀκροτάτῃ δεξιᾷ, ἀπωτέρω τοῦ κ. Οἰκονόμου. Εἶνε πάντοτε σκεπτικός καὶ μελετᾷ ἀπὸ τοῦδε. Οὐδεὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν συντροφεύει. Ἄλλ' ἀοράτως παρίστανται περὶ αὐτὸν φαιδρότατοι μορφαί, ὡς νύμφαι Ὀρεστιάδες, αἱ μορφαὶ τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, ἂς τσακίς ἐν τοῖς λόγοις του ἐπεκαλέσατο ὁ ἰδιοφυὴς ῥήτωρ. Περὶ τὸ τέλος ὅμως πολὺ θὰ ὑπέφερεν ἀπὸ μίαν λίμαν, ἥτις τοῦ ἐρρίχθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ἦτο ἡ γνωστὴ λίμα τῆς βουλῆς ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὰς Πάτρας.

Νὰ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν **Νεῶν Ἰδεῶν**. Οὐτε ἐμιλεῖ, οὐτε κινεῖται. Ὁ κ. Οἰκονόμου, ὁ ἐπὶ τοῦ βήματος μεταβαλλόμενος εἰς ἱεροφάντην, ἐν τῇ θέσει του μεταμορφοῦται εἰς στήλην ἀλός.

Ὁ ἀδελφὸς Γεωργαντάρης κάθηται πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Νομίζει τις ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνόδου ἔμεινεν ἐκεῖ ἀναμένων τὴν ἑναρξιν. Μίαν μόνον διαφορὰν παρετηρήσαμεν. Τὰ μάτια του δὲν ἐδείκνυσον διόλου συμπάθειαν ὑπουργικὴν. Ἦσαν ἐξηγριωμένα ὡς νὰ ἔλεγον : « Ὁὰ τοὺς κρεμάσω τοὺς ὑπουργούς » καὶ τότε κάπως ἐμειδίωον γιακωβατικῶς.

Οἱ λοιποὶ βουλευταὶ εἶνε διεσπαρμένοι ἀτάκτως ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ τῶν μαχῶν, ὡς ὅτε δὲν ἔχει λήξει ἀκόμη ἡ ἐνιαύσιος ἀνακωχή. Ὅταν θ' ἀρχίσῃ πάλιν ἡ μάχη, τότε ἕκαστος θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του.

Εἶ, μόνον ἀρχηγὸς δὲν ἐφάνη. Ὁ κ. Ζαῦμης. Ὁ ἀντιπρόσωπος Καλαβρύτων ἀσθενῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετὴν.

* *

Κύριοι βουλευταὶ ὁ βασιλεὺς ἔρχεται, ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ προνομιούχου κλητῆρος τῆς βουλῆς, ὁ ὁποῖος φαντασθῇτε πόσα γυμνάσια θὰ ἔκαμνεν ὅλας αὐτάς τὰς νύκτας, ἵνα ἐπιτύχῃ τέλος τὸν κατὰλληλον τόνον τῆς φωνῆς του.

Οἱ βουλευταὶ ἐν τῷ ᾧμα ἐγείρονται. Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς βουλῆς μετὰ τῶν μελῶν τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς ἐξέρχεται εἰς προϋπάντησιν τοῦ βασιλέως. Ἡ ὥρα ἦν 11 πρὸς τέταρτον, ὅτε ἐμφανίζεται ἐν τῷ βασιλικῷ θεωρεῖῳ καταστολιστῶ διὰ πορφυρῶν παραπετασμάτων ἡ **Α. Μ.** ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ πορφυρογεννήτου Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Κυρίας. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἦτο συνάμα καὶ βασίλισσα τῆς καλλονῆς. Ἐφόρει λευκὴν χρυσοῦφῃ ἐσθῆτα, ἀφελῶς μὲν ἔρρυθμισμένην, ἀλλὰ μετ' ἰδιαζούσης ὁλως χάριτος. Καὶ πάντων καὶ πασῶν οἱ ὀφθαλμοὶ συνηντήθησαν ἐπὶ τοῦ ῥοδόχρου προσώπου τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, οὗ ἐθαύμαζον τοὺς ἀπαστράπτοντας ὀφθαλμούς καὶ τὴν διακεχυμένην ἐπ' αὐτοῦ ἀγαθότητα.

— Τί ὦραία ! ἦτο ἡ γενικὴ ἔκφρασις τῶν κυριῶν.

Τοῦτο δὲ ἐν ἑλλείψει βαθμοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὑπερθετικῆς. Ἡ **Α. Μ.** ἡ βασίλισσα περιαγαγοῦσα πανταχόσε τὰ βλέμματά της ἐκάθησεν, ἐνῶ ὁ ὑψηλότερος Κωνσταντῖνος ἵστατο πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ θεωρείου, τοῦ Γεωρ-

γίου περιεργαζομένου τοὺς βουλευτὰς πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς. Ἐν τούτοις ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ ἡ πρόρρησις τοῦ κλητῆρος δὲν ἐξεπληροῦτο. Οἱ δὲ κκ. ἀντιπρόσωποι κουρασθέντες ν' ἀναμένωσιν ὄρθιοι ἐπανεκάθησαν.

Εἶχε γένει πάλιν λάθος. Τί ἁμαρτία εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτὴν νὰ συμβαίνωσι πάντοτε τὰ λάθη. Ἀνηγγέλθη ὁ βασιλεὺς. Τὰ 21 πυροβόλα ἀντήχησαν χαρμολύνως καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἐφαίνετο.

Τέλος περὶ ὥραν 11 καὶ 3'. ἀκούεται πάλιν ἡ φωνὴ τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος δειλοτέρα πλέον ὥς ἀπὸ ἐντροπῆς : **Κύριοι βουλευταὶ ὁ βασιλεὺς ἔρχεται !** Ἡ φωνὴ του ἐκαλύφθη ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν, αἵτινες ἐξῶ ἐχαιρέτιζον ἐν ᾧ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἡ ἡχὴ τῶν παρουσιαστῶν-ἀρμ !

Καὶ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν του καὶ ἀκολουθούντων τῶν ὑπαπιστῶν καὶ πολλῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἡ **Α. Μ.** ὁ βασιλεὺς φέρων τὸν ἐλληνικὸν μεγαλόσταυρον ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος κεκαλυμμένου ὑπὸ χρυσοῦς πορφύρας, ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς φέρων ἐν χερσὶ φύλλον χάρτου, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένος ὁ λόγος, ἐνεχείρισεν τοῦτο εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἔστη ἐξ ἀριστερῶν μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν, ἐνῶ πρὸς τὰ δεξιὰ ἔστη ὁ γέρων Νικολετᾶκης ὑποβασταζόμενος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Σταμούλη στίλβοντος ἐν τῇ καινουργεῖ βελάδα του.

Καὶ οὕτως ἐν μέσῳ σιγῆς ἀνεγνώσθη ὁ **Λόγος** ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ φωνῆς σταθερᾶς. Τονίσας δὲ ἐξαιρετικῶς τὸ : **Κηρύττω τὴν ἑναρξιν τῆς Β'. συνόδου τῆς Η' βουλευτικῆς περιόδου**, ἐσιώπησεν, ἐστάθη ἀκίνητος καὶ διὰ δύο βλεμμάτων συμπεριέλαβε τὰς δύο τῆς βουλῆς πτέρυγας, ὅτε ὁ βουλευτὴς κ. Στεφανόπουλος ἰδὼν ὅτι ὑπολείπεται ὡς κατακλείει τῆς ὅλης ἐορτῆς ἡ ἐκπλήρωσις ἐνὸς ἀκόμη τύπου ἀνέκραξε **ζήτω ὁ βασιλεὺς !** Τὴν ἀναφώνησιν ταύτην τοῦ βουλευτοῦ παραλαβόντες τότε πολλοὶ βουλευταὶ καὶ πλῆθη τῶν ἀκροατηρίων ἀνήγαγον εἰς βαθμὸν ἐνθουσιώδους ζητωκραυγῆς, ἥτις ὡς κεραυνὸς ἐκτύπησεν ἡχηρότατα ἐπὶ τῆς χρυσοῦς ὀροφῆς. Τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἀναφωνήσεως ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. Στεφανοπούλου μέχρι τῶν ἀκροατηρίων καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῆς ὀροφῆς παρηκολούθησε μέχρι τίνος καὶ ὁ πῖλος τοῦ βουλευτοῦ κ. Δραγούμη ὑψωθείς ἀναλόγως τοῦ μήκους τῶν χειρῶν τοῦ κυρίου του.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἐπίσημος αὕτη τελετὴ ἔχουσα πολλὴ τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ λαμπρὸν. Ἀληθῶς διεξήχθη μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος ἡν ἐπρομηθεύσαν οἱ πλεῖστοι τῶν ἀντιπροσώπων συνελθόντες ἐν στολῇ καὶ μετὰ σπανίας λαμπρότητος ἡν παρήγαγεν ἡ ἀπαστράπτουσα παράταξις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν οἵτινες ἵσταντο περὶ τὸν θρόνον.

* *

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ λόγου ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὅστις μετὰ ἰδιαιτέρας προσοχῆς παρηκολούθει πάσας τὰς φράσεις αὐτοῦ, ἐξέφραζε διὰ ποικίλων μορφασμῶν τὴν γνώμην του. Συνελάδομεν μάλιστα καὶ φανεράν ἀντιλογίαν του, ὅτε ἀπηγγέλλοντο τὰ περὶ ἐπιστρατείας, συμβάσεων, ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ δανείων. Ἐν γένει δὲ χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ περιεχομένου καὶ ἀλήθειαν, ὁ λόγος ἦτο βαρὺς καὶ ξηρὸς, καὶ ἐφαίνετο ἐν αὐτῷ καθαρῶς τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα τοῦ συντάξαντος.

Ἡμεῖς χαιρέτιζοντες τὴν ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἑναρξιν τῶν σπουδαιοτάτων ἐργασιῶν τοῦ κοινοβουλίου κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, ὅτε ἡ νεολαία διατελεῖ ἔνοπλος, ὑπείκουσα εἰς τῆς πατρίδος τὴν ἀνάγκην, εὐχόμεθα νὰ παρα-

κολουθήσωμεν οὐχὶ ἀπεράντους καὶ ἀσκόπους δηλιγιαννικὰς συζητήσεις, ἀλλὰ ἀποφάσεις μαρτυρούσας ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος συναισθάνονται τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς πατρίδος.

ΛΟΥΞ.

ΕΞΩ ΤΩΝ ΒΟΥΛΩΝ.

Κατ' ἀντικρὺ ἢ κατὰ γραμμὴν ἔκειντο χθὲς αἱ δύο ἑθνικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι, ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ τῶν γυναικῶν· ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν κατεσκήνωσεν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἡ τῶν γυναικῶν συνεδρίαζεν ἐν τῷ οἴκῳ καθηγητοῦ τινος τοῦ Δικαίου.

Τὸ κοινοβούλιον περιελάμβανεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν condencée τὸ οἶκημα τοῦ καθηγητοῦ περιείχεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν καλλονὴν concentrée.

Ἦξε χθὲς ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν τὸν βασιλέα τῆς καὶ ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῶν γυναικῶν εἶχε τὴν *Σουλτάναν* τῆς.

Τὴν προτεραίαν εἶχον τοιχοκολληθῇ προγράμματα, οἱ δὲ διαβάται ἀνεγίνωσκον ἀπρόγραμμα ἀνοίξεως τῶν Βουλῶν κλπ. καὶ παραπλευρῶς αὐτοῦ «ἐκτακτοῦ εὐεργετικῆς παράστασις Φραντζῆ, καὶ τὸ θανατηφόρον αὐτοῦ πῆδημα!» καὶ ἀκόμη ἀχθὲς ἐξέπνευσεν ἡ προσφιλεῖς ἡμῶν μήτηρ καὶ σύζυγος Σιλδέστρα κλπ.»

Τὴν δεκάτην πρωϊνὴν ὥραν ἐστρατοπέδευον τὰ ἡμέτερα σώματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μέχρι τῶν ἀνακτόρων εἰς δύο ζυγοὺς, ἀναμένοντα τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βασιλέως μέλλοντος νὰ κηρύξῃ νέαν περίοδον βουλευτικῆς συνόδου. Μουσικαὶ λοιπὸν καὶ πάλιν, παρατάξεις, αὐλικοί, κηφηναρῖο, καὶ . . . γλέντι.

Αἶφνης ἀκούονται κανονοβολισμοὶ καὶ

— "Ἐρχονται! ἔρχονται."

Παρήλθε πλέον τετάρτου, ἐξηντλήθησαν ὅλοι οἱ κανονοβολισμοὶ κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς «Αἰῶνος» καὶ δὲν φαίνεται κανεὶς.

— Τὰ κανόνια ἐπῆλανε φωτιά κατὰ λάθος!

Τέλος πάντων ἀκούονται αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ μουσικαὶ· ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν διαδόχων διέρχεται ὠραιότατη, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἔχων εἰς τὰ ἀριστερά του τὸν Ναύαρχον Σαχίνην· καὶ δύο λούστοι:

— Ἐρεῖς ρε Ἀγῆσιλας γιατί ὁ βασιλεὺς ἔχει στὴν ἄμαξά του τὸν Σαχίνην;

— Γιατί;

— Γιά ναυτικὴ ἐπίδειξι! . . .

Σημεῖα τῶν καιρῶν. Καθ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν κύων ἀσθμαίνων ἀνῆρχετο καὶ κατήρχετο τὴν ὁδὸν σταδίου τρέχων ὡς μανιώδης.

— Ὁ ἄ ἦτο αὐλικός.

"Ἄλλο. "Ἀνθρώποι ἐργατικοὶ τυχαίως κατέρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου κρατοῦντες ἐργαλεῖα διὰ *φουρνέλα* καὶ ἄ-

φελῶς ἡρώτων ποῦθε πέφτει ἡ βουλή; Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπεικταῖον συνέβη.

Συγχρόνως μὲ τὸν βασιλέα, ἀπαγγέλλοντα τὸν λόγον του ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ὁ Τρικoupης τὸν ἐπωλοῦσε εἰς τοὺς δρόμους ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι.

Καὶ ἓνα Γαλλικὸν ἀδάμαντα ὑποκλέπτομεν ἐκπεσόντα τοῦ στόματος γαλλίζοντος κατὰ κόρον.

— "Α! ποὺ πηγαίνεις φίλε μου, ἡ τελετὴ ἐτελείωσε.

— Je veux prendre une oraison! . . .

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέγνωσε τὸν λόγον του ἐν σιγῇ καὶ τῆς πνοῆς ἀκόμη τῶν ἀκροωμένων· ὁπότε ἐξετύλιξε τὸν χάρτην, οἱ περὶ αὐτὸν ἀνύψωσαν τὰς κεφαλὰς τῶν ὡς πτηνὰ περὶ τὴν οἰκοδόσποιαν, ἥτις θέτει τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τὴν ποδιά τῆς διὰ νὰ τοὺς ρίψῃ κριθήν. . .

Ὁ λόγος ἦτο πολεμικώτατος· δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα: **ἡ Κυβέρνησις μου ἐδάδισεν ἐπὶ τὰ γιούργια, ἐγὼ θὰ βαδίσω ἐπὶ πλέον ἐπὶ τὰ γιούργια.**

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ.

Τὸ «**Μὴ Χάνεσαι**» ἀνέθεσε τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς εἰς κάλαμον τοῦ ὁποῦ τὴν ἀριστοτεχνικὴν εἰδικότητα θὰ ἐκτιμήσῃ ἅπαν τὸ δημόσιον τῆς ἐφημερίδος μας, συμπολιτευόμενον τε καὶ ἀντιπολιτευόμενον.

Ὁ κάλαμος αὐτὸς ὀνομάζεται **ΛΟΥΞ.**

Ἐρχομεν λοιπὸν νέους δεινούς συνεργάτας, ἓνα **ΛΟΥΚΑ** καὶ ἓνα **Σπινθηρα.**

Καὶ ποῦ εἶθε ἀκόμη;

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς

ἔκτακτον ἄρθρον

Ἡ ΠΤΩΣΙΣ.

ΤΡΙΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΪΦΑΡΤ

τῶν ὁδῶν **Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη**, παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Μινέρτας.

ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ,

διότι δὲν σὰς λείπει τίποτε ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σὰς λείπῃ ὁ παρᾶς.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΑ.